

ANTENNA JÉZUSHOZ EMLÉKEZÉS VIGYÁZÓ MIKLÓSRA

2013. január 21-én elhunyt Vigyázó Miklós esztergomi protonotárius, kanonok, és esperes, az Angyalföldi Szent Mihály plébánia plébánosa.

Miklós atya búcsúztató miséjét Erdő Péter celebrálta. A templom előtti térre szorult ki az a rengeteg ember, akinek benn már nem jutott hely. A templomban száz pap a legmagasabb egyházi vezetőkkel, és egy ismert kedves öreg Bokor pappal hivatalos papi ruhában. Domján Gábor gitáros énekét közösen hallgattuk.

Az Egyház, az agykontrollós, a bokros, a polgármester, és még ki tudja hány féle ember együtt búcsúzott Vigyázó Miklóstól.

A temetése utáni agapén életét fényképekkel, a kedvenc zenéivel idézték fel. A vetítést bevezető mondatok egyike: „ami innen hiányzik, az a ti lelketekben van”. Sokféle emlék van bennem: leírható és leírhatatlan. Ez a történet a kettő határán mozog. Elsősorban azért, mert „hihetetlen” a történet, a racionális elme nehezen hiszi el. Isten útmutatása nyilvánult meg számomra, mely Gyurka bácsihoz és a Bokorhoz vezetett.

A Babér utcai templomban volt elsőáldozó a kisfiam. A 9 órai ifjúsági miséket látogattuk. A gyerekekkel foglalkozó káplánnal voltam személyes kapcsolatban. Ő hívott, menjünk át a plébániára, egy kis teára mise után. Itt ismerkedtem meg Miklós atyával. Udvarias beszélgetés szintjén maradt az ismeretségünk.

Volt egy kis távolságtartás közöttünk, ezért meglepő volt, hogy 1997-ben egy őszi napon azt mondta: „Jöjjön, beszéljünk egy kicsit!” Leültünk, érdeklődve hallgattam.

- Rehabilitálták Bulányi Györgyöt, most jelent meg a közlemény.

- Kicsoda Bulányi György? Miért kellett őt rehabilitálni?

- Nem hallott még róla? Ő szervezte meg a Bokor bázisközösséget. A szocialista rendszer idején földalatti mozgalomként működött. Tevékenységéért "illegális államellenes szervezkedés" vádjával 1952-ben a Rákosi-rendszer életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélte. A börtönből 1960-ban amnesztiával szabadult. A Bokor kis közösségekből áll abból a célból, hogy együtt beszéljessenek Jézus tanításáról. Működésük fontos eleme volt a katonai szolgálatmegtagadás lelkiismereti okból. Ez nem tetszett az akkori politikai rendszernek. A Püspöki kar 1982-ben elítélte Bulányi György tanait és eltiltotta a nyilvános misézéstől. Kifogásolták tanításait, melyet a Hittani Kongregációhoz terjesztettek föl. Ennek prefektusa, Joseph Ratzinger bíboros, levélben szólította fel, hogy vonja vissza „téves, veszedelmes és kétértelmű” tanításait. Eretnekséggel vádolták. Ez alól úgy mentesült volna, ha aláírja a II. Vatikáni zsinat dokumentumaiból összeállított 12 pontos listát. A Bulányi egy 13., ugyancsak a zsinati dokumentumokból származó szövegrésszel kiegészítve aláírta a tizenkét pontot. A kiegészítés szerint az ember „csak a lelkiismeretének tartozik engedelmességgel” A bíborosnak ez nem tetszett. Szerinte a kiegészítés viszonylagossá tette az állásfoglalást. 15 év után született meg az a kompromisszum, melynek értelmében Bulányi kiegészítése a negyedik pont részeként bekerült a dokumentumba, amelyet ő így aláírt. A Püspöki Kar tájékoztatta a nyilvánosságot Bulányi György rehabilitálásáról.

Elgondolkodtatott a történet. Egyúttal csodálkoztam azon, hogy Miklós atya miért mesélte el nekem.

Pár nappal később barátaim szóltak, hogy Dombi Ferenc lesz az ATV-ben szombat este. Feri bácsi írta a Hang könyveket Jézus médiumaként. Finoman szólva ő sem volt az Egyház kedveltje. Könyveiben a Hanghoz fordulóknak válaszolt Jézus szellemében. Egy alaklommal hallottam már Feri bácsi előadását, melyben párbeszéd imára buzdította a hallgatóságát. Hirdette, hogy Jézus a gondolatainkon keresztül válaszol a Neki megfogalmazott kérdésekre. Engedjünk megszólalni magunkban az olyan gondolatot, ami „épít, buzdít vagy vigasztal”, mert az, Jézustól jön.

Érdeklődve kapcsoltam be azon a szombati napon este 8-kor a TV-t. Feri bácsi vendégeként mutatta be a műsorban Bulányi Györgyöt. - Örültem, hogy őt is láthatom. Gondoltam, jó lenne felhívni Miklós atyát, de valami visszatartott. Úgy véltem, nem veszi szívesen az esti telefont, Dombi Feri bácsit. - A műsorban a Bokorról és a KIO-ról beszélgettek. Feri bácsi úgy mutatta be a Bokrot, hogy a közösségeiben olyan emberek járnak össze, akiknek antennájuk van Jézushoz. A találkozókon egyeztetik, amit az antennájukon keresztül megtudnak. – Ez nagyon tetszett. Arra gondoltam, ha Miklós atyának van antennája Jézushoz, látja ezt a műsort.

Másnap a 9-es misét követő teázáson beszámoltam Miklós atyának a TV műsorról, hogy Bulányi György volt látható benne. Szavamba vágott:

- meccset néztem a TV-ben és hirtelen elment a kép. Odamentem, megigazítottam az antennát, és Bulányi György jelent meg! Így én is láttam a műsort.

A döbbenettől meg se tudtam szólalni. Az antennával kapcsolatos gondolatokat, kis fohászatot nem voltam képes elmondani...

Megkérdeztem tőle, mi az a KIO? Erre sarkon fordult, hirtelen gyorsasággal elindult

- Jöjjön utánam!

Szaladtunk föl a lépcsőn a plébánosi lakása felé. Mindenkit elküldött, aki útjába került:

- Ne zavarjon senki! Nem érek rá, 10 perc múlva kezdődik a nagymise.

Nem tudtam, mit akar, de mondtam, ráér mise után.

- Ne törődjön semmivel, jöjjön!

A lakásban tartózkodó hozzá fordulókat hasonló szavakkal elküldve szaladt a könyvszekrényhez.

- Miért ilyenkor zavarnak? Nem érek rá! – és repültek a könyvek. A polcok különböző helyeiről sárga és piros műanyagba fűzött elsárgult papírú kötetek kerültek elő. Megkeresve az utolsót is, átadta:

- Ez a KIO: „Keressétek Isten országát”. Hat kötetes szamizdat példány. Bulányi György ebben a munkában Jézus tanítását elemezte az ajkára adott mondatok alapján, Ógörög nyelvű bibliából fordítva. A KIO az evangéliumokban Jézus szavainak biblikus teológiai szintézisére épül, melyből a Szeretet-istenkép kristályosodik ki. Olvassa el!

Miklós atya a reagálásom meg se várva elsietett. Percek voltak már a mise kezdetéig, melyet ő celebrált.

Meglepetten tartottam a kezemben a köteteket. A történelem egyik relikviáját fogtam. Egy üldözött pap nagy munkáját. A kötetek lapjai vékony, kézzel telegépelte pergamenszerű papírok. Indigósan több példányt gépelve egyszerre. Hány vékony lap férhetett indigóval együtt egy írógéphez? 6 – 8? 12! Milyen szent megszállottság hozta ezt létre! Gyurka bácsi napi 8 órás bútorszállító munka után, fordító munka mellett, közösségi életet folytatva, írta ezt a művet. A szorgos gépelő titokban gépelte újra és újra. Stencil és más sokszorosítójuk nem volt. Így terjesztették titokban a közösségek egymás között.

A lapokon a betűk elmosódtak. Csak úgy olvashatók, ha fehér papírt teszünk mögé. Szemfárasztó olvasását pedig segítette az a felfedezés, hogy én is így gondolkodok. A bennem felmerült felismeréseket igazolja, kérdéseimre válaszol a KIO.

Az események pár héttel később folytatódtak. Egy szombat délután valami elfogyott otthon. Elmentem egy közeli boltba, de máshova, mint ahova szoktam. Hazafelé az őszi nap fénye varázslatosan világította meg a színpompás faleveleket. A látványban és a szép időben gyönyörködve kerülő úton sétáltam hazafelé. Egy útkereszteződésben a járdáról lelépve egy autó állt meg előttem. Miklós atya szállt ki belőle:

- Bulányi György rehabilitációját ünneplő mise holnap este lesz a Piarista kápolnában – és ment tovább. Nem foglalkoztatott akkoriban Gyurka bácsi rehabilitációja. Miklós atya váratlan és meglepő felbukkanása egyértelművé tette számomra, hogy ott a helyem azon a misén.

Az ünnepi mise mélyen beívódott a lelkembe. Megható, gyönyörű, felemelő. A zsúfolásig telt kápolnában egy szívvel, egy lélekkel énekelt mindenki. Izzott a levegő, felforrósodott a szív. Úgy éreztem, mintha mindig ide tartoztam volna, mintha Gyurka bácsit időtlen idők óta ismerném. Átéreztem az elmúlt évtizedek drámáját.

Göncz Árpád is jelen volt. Amikor rácsodálkoztam, kedves mosollyal köszönt. Később tudtam meg, hogy az ötvenes években politikai üldözöttként Gyurka bácsival együtt volt börtönben.

Elhatároztam, hogy szeretném személyesen megismerni Gyurka bácsit. Pár nappal később, kerestem a piarista kápolnában misézõ papok között. Csodálkoztam azon, hogy ott nem misézik. Senki nem adott tájékoztatást arról, hol találom. Végül ezoterikus érdeklõdésem vezetett a nyomára. Az Elixír magazin programajánlatai között fedeztem fel, hogy a Szellemi Búvárok Egyesületében havonta egyszer tart találkozókat az érdeklõdõk számára. Így kerültem a Bokor vérkeringésébe. Késõbb az SzBE-bõl „halászott” emberekbõl kisközösséget szervezett Gyurka bácsi. Élete végéig jártam hozzá.

Emlékezõ soraim Vigyázó Miklósról szólnak. Nem a hivatalos egyházi munkájának bemutatása a célom. Arról a kevésbé ismert oldaláról számolok be, mely Gyurka bácsihoz és a Bokorhoz kötötte. Leírom, ami a lelkemben él. Ő volt az egyetlen plébános, aki pár évvel késõbb elhívta templomába Bulányi Györgyöt. Hiába volt a „rehabilitáció”, élete végéig egy templomban sem misézhetett. Gyurka bácsi igent mondván a felkérésnek, egy évig, havonta egyszer misét és elõadást tartott a Babér utcai Szent Mihály templomban. Minden alkalommal a sekrestyében beszélgetett, ismerkedett az érdeklõdõkkel - székeket körbe rakva, meghitt közegben.

Miklós atya prédikációiban sokszor ismertem fel a KIO-ban és más Bulányi könyvben leírt gondolatokat. Gyurka bácsi naplójának rendszeres olvasója volt. Minden megjelenõ írása érdekelte. Miklós atya minden miséjében elhangzott az, ami Gyurka bácsinál: „Isten, aki él és szolgálva szeret” az „él és uralkodik” helyett. Weöres Sándor írta a Rongyszõnyeg c. versében:

„Valaha én is úr akartam lenni;
ó bár jó szolga lehetnék!
De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
s uraktól nyüzsgõ a végtelenség. „

Miklós atya mesélte egyszer, hogy valaki nemtetszését fejezte ki a „szolgálva szeret” liturgikus mondattá emeléséért. Legyintve jegyezte meg: „tudja is õ, mi az a lábmosás”.

Gyurka bácsi temetésén esperesi, lila miseruhában vett részt. Azt mondta azért, hogy legyen, aki képviseli a hivatalos Egyházat.

Miklós atya szoros, baráti kapcsolatban volt Domján Gábor agykontroll oktatóval. Az eddigi legnagyobb agykontroll rendezvényen elõadó volt. Idézte beteg édesanyját, mikor megkérdezték tõle „hogyan van” kezével fölfelé mutatva válaszolt „egyre jobban”.

Fölfelé tekintve vagyunk egyre jobban, lelki antennáinkat Jézusra irányítva. Készen arra, hogy a véletlenül keresztül is jeladói lehessünk Jézusnak.